

Veľké prekvapenie

„Myslím, že som génius,“ chvastal sa Nick s úsmevom od ucha k uchu.

„Si idiot!“ nadávala mu Vicky.

Z búdky sa ešte stále valila hmla a nad ňou blikala ceduľa s nápisom Telefón.

„Vypni už konečne to prekliate divadielko!“ naliehala Vicky.

„Prekliate divadielko?!“ Nick našpúlil pery. „No obaja ste mi naň skočili. A to ťa teraz náramne šťve, sestrička, čo?“

Jupiter zalapal po dychu. „Znamená to, že tú vec s telefónom... máš na svedomí ty?!“

Nick hrdo prikývol. „Veru tak. Celé som to vymyslel ja! Táto telefónna búdka už dávno nefunguje. Jediné, čo v nej ešte náhodou ide, je svetlo. Všetky prístroje som pozapájal ja.“

„A čo hmla, iskry, blikanie a ten hlas?“ Jupiter pri každom slove rozhodil rukami.

„Zariadenie na výrobu umelej hmly, divadelný ohňostroj, jednoduchý spínač na blikanie a hlas z kazety!“ vysvetlil Nick, zohol sa a zodvihol magneták. Za ním, vo výklenku, sa objavili ešte ďalšie prístroje.

„A tváre v hmle?“ zavrčala Vicky.